

A MEFHOSz nevében dr. Vargha Zsigmond elnök köszöntötte a kultuszminiszter és előterjesztette a MEFHOSz-nak egy Szegeden létesítendő közös diákház felállítására irányuló kérését és átnyújtotta a MEFHOSz elnökségének erre vonatkozó memorandumát.

Utána a szegedi ifjúság valamennyi szervezete nevében Buday György, a Bethlen Gábor Kör elnöke kérte a kultuszminisztert, hogy a csepeli kis rádió leadó állomás Szegedre helyezése érdekében emelje fel szavát az ország közvéleménye előtt.

– Ez a második magyar rádióleadó állomás – mondotta Buday – amellet, hogy a Szerbiához és Romániához csatolt délvidéknek magyar nyelvű műsorrall való ellátását lehetővé tenni, kiválóan alkalmas új munkaeszköz volna a magyar alföldi falusi és tanyai nép kulturális emelésében és gondozásában. A műsorból napi három-négy órát az egyetemi ifjúság is kér a maga számára biztosítani, mert ennek segítségével az elmúlt esztendőkbén megindított népnevelő munkásságát szélesebb alapokra fektethetné.

Beszéde végén Buday a Katolikus és Protestáns Diákszövetség ajándékképpen átnyújtotta a kultuszminiszternek a szegedi diákságnak nemrégiben könyvalakban is megjelent emlékiratát. A kultuszminiszter örömének adott kifejezést, hogy az ifjúság Szegeden ilyen komoly, és az egész nemzetet érintő problémákkal foglalkozik, és azok megoldásában részt kér magának. Kulturális szempontból a szegedi rádióleadónak óriási jelentősége volna, és így annak megvalósításáért érintkezésbe fog lépni az illetékesekkel, és fel fogja emelni szavát a szegedi ifjúság akciója érdekében az ország közvéleménye előtt is. Életrevaló gondolatnak tartotta a miniszter a diákház gondolatát is, mely alkalmas volna egy egységes diáktípus kialakítására és az ifjúság különböző csoportjainak összebarátkozására. Megígérte a miniszter, hogy mindkét kérdéssel foglalkozni fog és megoldásukról gondoskodik. A kultuszminiszter az audienca végén barátságosan elbeszélgetett a diákság vezetőivel.

Szegedi Napló V. (1929) december 10. 4. oldal

262. A DEFHE revíziós előadása

A szegedi Délvidéki Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Egyesülete, amely a múltban is komoly tényezőként szerepelt Szeged kulturális életében, ma délelőtt 11 órai kezdettel matinét tart a Központi Egyetem aulájában. Az ünnepi beszédet Jánoshalma országgyűlési képviselője, Marschall Ferenc dr. magyar királyi gazdasági főtanácsos, az Országos Mezőgazdasági Kamara igazgatója tartja „A revízió a reálpolitika tükrében” címmel. A matiné műsora egyébként a következő:

1. Erkel: Himnusz, éneklí az egyetemi énekkar.
2. Vidákovits Kamilló dr. egy. ny. r. tanár, tanárelnöki megnyitója.
3. Végváry: Átok, szavalja Devich Andor szigorló bölcsész.

4. Ünnepi beszéd.
5. Raff: Kavantina, Kuhlan: Valzer, Schubert: A méh. Hubay: Csárdajelenet, hegedűn előadja Belle Ferenc dr. zenetanár, zongorán kíséri Kertészné Kain Kató.
6. Pogatsnigg: Csak magyarok legyünk, éneklí az egyetemi énekkar.
A belépés díjtalan.

Szegedi Napló VI. (1930) január 26. 7. oldal

263. Az Emericana állásfoglalása a párbaj ellen

A Schola Emericana második előadása pénteken este 6 órakor volt a Polgári Tanárképző Főiskola tornatermében, melyet Galamb Sándor igazgató lekötelező megértéssel bocsájtott az előadás rendelkezésére.

Jelen voltak Dr. Somogyi Szilveszterné, a Marisia patronája, Dr. Galamb Sándor a tanárképző főiskola igazgatója, Dr. Becker Vendel, a tanítóképző igazgatója, Dr. Debre Péter a Marisia priorja, Dr. Szőkefalvy Nagy Gyula, az Integra priorja, Dr. Révay József, a Marisia lelkésze, vitéz Bakonyi Imre, a Banatia priorja, Dr. Szabó József, a Danubiana kancellárja és számosan Szeged város előkelő társadalmából.

A Boldogasszony Anyánk elhangzása után, melyet a tanárképző főiskola énekara énekelt, Dr. Szentgyörgyi Elemér ügyvéd, az Emericana archiadvocatusa tartotta meg előadását az Emericana és a párbaj címen.

Kifejtette, hogy a párbajt csak a társadalom fellépése szüntetheti meg. Hogy ez eddig nem sikerült, annak oka a magyar szalmaláng és bizonyos értelemben a gyávaság. Angliában diszkvalifikálják azt, aki párbajozik. Az Emericana komolyan vette kezébe az ügyet. Küzdelmének egyetlen módja, az emericanas nem párbajozik, mert hite, hazája, jövője úgy kívánja. A becsületügyi eljárást szabályozta az Emericana, elfogadva a társadalom ily irányú eddigi elintézését. Csak annál a pontnál emelt vétót, ahol fegyveres elégtételt követelne a társadalmi szokás – mert a párbajozó exkommunikáltatik. Az Emericana lehetőleg emericanast, vagy ha ilyet nem talál vallásos katolikust kérjen fel megbízottakul. Legfőbb szerve az Emericanának a becsületszék, melynek elnökét a mindenkori hercegprímás nevezi ki. Minden, fegyvertelenül el nem intézhető becsületbeli ügy az emericanas becsületszék elé terjesztendő.

Tudnunk kell még, hogy a fegyveres elégtétel megtagadásánál minden párbaj-kódex elismeri a fél vallásos meggyőződésére való hivatkozást, ha a fél vallásosságának komoly volta bebizonyítottnak tekinthető.

Az előadó ismertette még a becsületszék működését és a konkrét esetekben való eljárást. Befejezésül rámutat arra, hogy az egyház szigorú álláspontja ésszerű is, és ezért a párbaj ellenesfelfogás nemcsak katolikus körökben él. Ne bánts magyar a magyart, hogy a kardok csorbíthatatlanul várják az időt, mikor a hazáért szállhatnak ki a hüvelyükből.